

handlig. Naar den Kommandant, som nu skal ansættes eller maaste allerede er ansat — jeg veed det ikke — har tjent nogle Aar eller en kort Tid, er der vel heller ikke Noget iveien for, at han faar det personlige Tillæg. Sa, jeg vil endogsaa sige, at horer det til et af Konfliktspunkterne, der skulde stille os ad, er jeg ikke saa doctrinær, at jeg vil vige tilbage for at give de 600 Kr., og jeg antager, at det gaar mine Meningsfæller paa samme Maade. Jeg skal, som sagt, ikke komme nærmere ind paa de øvrige Vædringsforslag, af hvilke der jo muligvis — som udtalt i det andet Thing — ere adskillige, der ved en nærmere Forhandling mellem Thingene kunde blive bevilgede, dels af saglige, dels af andre Grunde.

Ordføreren (Schlegel): Jeg ønskede gjerne at tilføie en Bemærkning, som jeg for glemte at gjøre. Udvalgets Flertal har nemlig under Nr. 55 foreslaet at bevilge 35,000 Kr. som første Bidrag til et Fyr-anlæg paa Naalsø, Færverne. Det er et Forslag, som ogsaa har staaet paa det oprindelige Regjeringsforslag til en Finantslov, og som de Herrer alle kjende fra tidligere Forslag. Denne Bevilling har i flere Aar gjentagende Gange været forlangt, og det synes Udvalgets Flertal, at dette Fyr-anlæg er paatrængende nødvendigt. Derfor har Udvalget troet at burde tilraade at gjenoptage det her paa Finantsloven.

Marineministeren (Kavn): Jeg skal ligejaa lidt som det ærede Medlem, der førte Ordet for Mindretallet, atter komme ind paa de almindelige Betragtninger om Udgifterne til Forsvarsvæsenet og skal derfor indstrænge mig til at gjenneengaa Vædringsforslagene, idet jeg da mener at kunne gjøre dette i det Hele taget temmelig kort. — Vædringsforslaget under Nr. 42 gaar jo ud paa at forbedre Skibslægernes pekuniære Forhold. Derimod kan der ganske vist anføres den almindelige Betragtning, som ved saadanne Veiligheder er bleven gjort, at det ikke er i Overensstemmelse med Lønningssloven, og at man bør vente, til Lønningssloven kommer for; men der er dog et særligt Forhold til Stede her, nemlig den Maade, hvorpaa den nuværende Stilling med Hensyn til disse Vægers Vilkaar er bragt i Stand. Tidligere var der et sæls Vægeforps for Hær og Flaade, og det havde jeg foreslaet skulde vedblive, men i det andet Thing, hvor man tidligere havde været saa overordentlig ivrig for at slaa Alt sammen for Hær og Flaade, var under Forhandlingerne om den nye Søværnslov

Stemningen bleven helt anderledes, og det blev vedtaget at stille de to Vægeforps fra hinanden. Det blev imidlertid udført paa en saadan Maade, at Forholdet mellem Antallet af overordnede Væger og Skibslæger, der svare til Korpslægerne i Hæren, blev i hoi Grad forrykket til Skade for Skibslægerne, saa at de allerede af den Grund bleve stillede langt flettere end tidligere, og dette medførte tillige en anden Ulempe. De militære Vægers Gagering er jo nemlig beregnet paa, at Gagen egentlig kun skulde være en forholdsvis ringe Del af deres Indtægt, idet privat Praxis skulde være Hovedsagen. Naar man nu i Stedet for at have et sæls større Vægeforps for Hær og Flaade har faaet et lille for Flaaden alene, er Følgen bleven, at disse Væger komme saa meget til Søs, at der overhovedet ikke kan være Tale om privat Praxis for dem. Det er altsaa denne Forandring, som Lovgivningsmagten, Regjeringen og Rigsdagen, foretog i 1880, og hvorved deres Stilling blev meget vanskelige, som der nu søges bødet paa, da det ikke har været muligt at faae nogen Lønningsslov ført igjennem siden den Tid. — Vædringsforslagene under Nr. 43—49 angaa tilfammen en meget betydelig Sum af godt og vel 300,000 Kr., der maa anses for aldeles fornøden for at holde Flaaden vel vedlige og krigsberedt. Den Sum, som Folkethinget er gaaet til, er den, som blev bevilget i de Aar, da Finantslovene bleve vedtagne i den allermeest knebne Form, og da gif Flaadens Tilstand ned; men dertil kommer, at det i Virkeligheden nu koster Mere at vedligeholde Flaaden, fordi den dog er bleven noget større i de siden da forløbne Aar, og navnlig fordi der nu til Dags stilles ganske anderledes Fordringer med Hensyn til, hvad det vil sige at holde en Flaade krigsberedt. Det er Noget, der er kommet mere og mere op herhjemme i Aarenes Løb. Tidligere var vor Flaade aldeles ikke krigsberedt; i de foregaaende Krige gif der næsten Maaneder, inden man fik den krigsberedt. Naturligvis saae man efterhaanden, at en saadan Tilstand umulig kunde blive ved, og derfor gif man mere og mere til at holde den krigsberedt. Naar der nu er Tale om, at en Del af Flaaden skal være parat med nogle saa Dages Varsel, fordrer der meget Mere for at præstere dette end tidligere, navnlig f. Ex. til at holde de nyere Maskiner, der slet ikke kunne taale at staa uden et overordentligt konstant Tilsyn, i fuldstændig Orden, saa at Skibene kunne løbe ud. Jeg anser det derfor for at være af overordentlig stor Betydning at